

dragsbepalingen.⁵ Het hof kwam in zijn (bevestigende) beslissing⁶ aan beoordeling hiervan niet toe, omdat door de beklagde notaris op de wijze als opgesomd in de hierboven afgedrukte beslissing uitgebreid omstandigheden waren aangevoerd welke door het BFT onvoldoende gemotiveerd werden weersproken. In die zaak had de Haagse kamer, waarvan de mondelinge behandeling plaatsvond voor de publicatie van de noot van mijn hand onder een eerdere beslissing van diezelfde kamer, de klacht eveneens ongegrond verklaard.⁷ Bij de behandeling door het hof, die door ondergetekende als belangstellende werd bijgewoond, bracht de beklagde notaris naar voren dat door het BFT enkele jaren geleden – na (massa) informatie bij het kadaster te hebben vergaard – een zestigtal dossiers waren aangelegd, waarvan in maar in een klein aantal gevallen een tuchtklacht was ingediend. Die mededeling werd van de zijde van het BFT niet tegengesproken.

8. Uit – mede door het BFT en de KNB – gepubliceerde berichten was gebleken dat het BFT vragenbrieven aan ondertoezichtgestelden had verzonden en dat – in die gevallen waarin het BFT dat opportuun oordeelde – een aanwijzing tot herstel werd gegeven. Een en ander heeft in het notariaat tot onbehagen, discussie en onzekerheid geleid, mede door de omstandigheid dat de KNB in de ogen van velen in de beroepsgroep onvoldoende bleek stelling te nemen tegen de handelwijze van het BFT, waarbij in beginsel elk box 3-bezit als strijdig met het beleggingsverbod werd aangemerkt, en waarbij op de notaris de volle stel- en bewijsplicht van de toepasselijkheid van uitzonderingen op dat verbod en/of van praktische onmogelijkheid van schending van onpartijdigheid of van onafhankelijkheid werden gelegd.

9. Kortom, het hof heeft met de boven afgedrukte beslissing duidelijk het initiatief genomen de praktijk te voorzien van die handvatten. Het notariële beleggingsverbod zal daarom naar dezer-

zijde verwachting steeds een actueel onderwerp voor dit tijdschrift blijven.

Mr. G.L. (Laurens) Maaldrink
Redactielid Tijdschrift Tuchtrect (Sdu), eerder advocaat en notaris te Den Haag.

6

Onterecht aanvullen klacht. Eisen die aan (eerste) sommatiebrief worden gesteld

Rechtbank Amsterdam
20 oktober 2023, C/13/724140 / DW RK 22/387
MdV/RH, ECLI:NL:TGDKG:2023:86
(mr. W.M. de Vries, mr. L. Voetelink,
mr. J.M. Wisseborn)
Noot Mr. J.M. Veldhuis

Tuchtrecht gerechtsdeurwaarders. Aanvullen klacht. Inhoud sommatiebrief.

[Gerechtsdeurwaardersverordening art. 4.5, lid 2]

De kamer voor gerechtsdeurwaarders vult de klacht aan. De annotator zoekt uit of dit mag. Ook stelt de kamer voor gerechtsdeurwaarders dat in de (eerste) sommatiebrief moet staan dat de vordering (nog) niet in rechte vast staat en betwist kan worden. Het is de vraag of deurwaarders verplicht zijn om dit te doen.

[..],
wonende te [...], klager, tegen:
[..],
gerechtsdeurwaarder te [...], beklagde.

Kamer:

Ontstaan en loop van de procedure
Bij brief met bijlagen, ingekomen op 20 oktober 2022, heeft klager een klacht ingediend tegen de gerechtsdeurwaarder. De gerechtsdeurwaarder heeft niet op de klacht gereageerd, ondanks daartoe te zijn uitgenodigd op 28 oktober 2022, met een rappel op 1 december 2022. De klacht is behandeld ter openbare terechtzitting van 8 september 2023 alwaar klager en de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen.

5 Art. 1 Aanvullend Protocol bij het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (Parijs, 20 maart 1952), alsmede van het recht ex art. 8 EVRM op een ongestoord privéleven.

6 ECLI:NL:GHAMS:2024:183

7 ECLI:NL:TNORDHA:2023:7.

De uitspraak is bepaald op 20 oktober 2023.

1. De feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

- op 16 maart 2022 en 18 mei 2022 heeft de gerechtsdeurwaarder een brief aanklager verzonden in verband met achterstallige betaling van de bijdrage aan de Vereniging van Eigenaars (hierna VvE);
- op 23 mei 2022 heeft klager een e-mail verzonden aan de gerechtsdeurwaarder waarin hij bezwaar heeft gemaakt tegen de vordering;
- op 4 oktober en 17 oktober 2022 heeft de gerechtsdeurwaarder wederom een brief verzonden aan klager in verband met achterstallige VvE bijdrage;
- op 6 oktober 2022 heeft klager een e-mail verzonden aan de gerechtsdeurwaarder waarin hij meedeelt dat hij de vordering tijdig heeft voldaan;
- op 17 oktober 2022 heeft de gerechtsdeurwaarder hierop gereageerd.

2. De klacht

Klager verwijt de gerechtsdeurwaarder – samen-gevat – het volgende.

a. Op de brief van 4 oktober 2022 staat een telefoonnummer dat niet overeenkomt met het telefoonnummer rechts op de brief van de vestigingen. De brief is niet ondertekend met een naam. De gerechtsdeurwaarder heeft geen onderzoek verricht of er daadwerkelijk een incassozaak is. De rekening is van 12 juli 2022, en de brief van de gerechtsdeurwaarder van 4 oktober 2022, te weten 84 dagen later. In de vordering is een bedrag opgenomen van € 30,25 voor deurwaarderskosten, die niet zijn gemaakt. Op 6 oktober 2022 heeft klager laten weten dat hij al had betaald en heeft klager verzocht om een financiële compensatie van € 40.

De gerechtsdeurwaarder voert geen deugdelijke administratie. Klager heeft gesteld dat de opdrachtgever zijn gegevens zeven jaar dient te bewaren. Hieruit blijkt dat klager zijn bijdragen tijdig heeft betaald en dat hij zelfs teveel heeft betaald. De gerechtsdeurwaarder doet niets met dit gegeven. Klager kan zich niet verweren tegen de vordering.

b. Dit kantoor moet verboden worden om nog langer incassozaken en gerechtsdeurwaardershandelingen te verrichten. Klager verzoekt een vergoeding voor kosten bestaande uit tijds-

verlies, de teveel betaalde VvE bijdrage, wettelijke rente en griffiekosten.

3. Het verweer van de gerechtsdeurwaarder

De gerechtsdeurwaarder heeft de klacht ter zitting gemotiveerd weersproken. Voor zover van belang wordt hierna op dat verweer ingegaan.

4. De beoordeling van de klacht

4.1 Op grond van het bepaalde in artikel 34 van de Gerechtsdeurwaarderswet zijn gerechtsdeurwaarders onderworpen aan tuchtrechtspraak ter zake van enig handelen of nalaten in strijd met die wet of in strijd met hetgeen een behoorlijk handelend gerechtsdeurwaarder betaamt. Klachten kunnen niet worden gericht tegen een gerechtsdeurwaarderskantoor. Ter zitting heeft bovengenoemde gerechtsdeurwaarder zich opgeworpen als beklagde. Hiermee is in de aanhef van de beslissing rekening gehouden. Ter beoordeling staat of er sprake is van tuchtrechtelijk laakbaar handelen in de zin van artikel 34 van de Gerechtsdeurwaarderswet.

4.2 Ten aanzien van klachtonderdeel a. wordt het volgende overwogen. Over het telefoonnummer heeft de gerechtsdeurwaarder opgemerkt dat het gaat om een centraal nummer en een nummer van de desbetreffende kantoormedewerkers. Dit is niet tuchtrechtelijk laakbaar.

Ten aanzien van de ondertekening op de brief wordt overwogen dat het ook niet tuchtrechtelijk laakbaar is een brief niet te ondertekenen met een naam. Op het punt van onderzoek naar de juistheid van de vordering heeft de gerechtsdeurwaarder ter zitting toegelicht dat de vordering alvorens te versturen wordt beoordeeld op juistheid. Gebleken is echter dat deurwaarderskosten ten onrechte zijn opgevoerd. Hoewel dit is hersteld in de e-mail van 17 oktober 2022 aan klager erkent de gerechtsdeurwaarder dat de vordering in eerste instantie dus niet juist was. De gerechtsdeurwaarder heeft verder ter zitting meegedeeld dat het een bewuste keuze is om in de (eerste) aanmaning niet op te nemen dat de geadresseerde ook kan aangeven of hij de vordering betwist en op welke gronden. Op dit punt overweegt de kamer dat het in de incassofase van belang is om een dergelijke mededeling wel in de aanmaning(en) op te nemen, op grond van artikel 12 van de Verordening Beroeps- en Gedragsregels (oud) (en art. 4.5 van de Gerechtsdeurwaardersverordening). In de toelichting van dat artikel is opgenomen dat uit de

praktijk blijkt dat opdrachtgevers jegens de bij hen bekende schuldenaren gebruik willen maken van het gezag van gerechtsdeurwaarders. Juist vanwege dat gezag is het belangrijk dat als de gerechtsdeurwaarder een aanmaning stuurt in een fase waarin er (nog) geen executoriale titel voorhanden is, hij duidelijk maakt dat de vordering (nog) niet “vast staat” en betwist kan worden. Dit om te voorkomen dat de schuldenaar uit het optreden van de gerechtsdeurwaarder afleidt dat het niet een enkele aanspraak van een schuldeiser is, maar dat hij verplicht is de vordering te betalen.

4.3 Ten aanzien van klachtonderdeel b. wordt overwogen dat het niet tot de bevoegdheid van de tuchtrechter behoort verboden uit te vaardigen of te bepalen dat klager in aanmerking komt voor kostenvergoeding voor tijdsverlies, teveel betaalde VvE bijdrage en wettelijke rente. Er bestaat verder geen aanleiding tot het opleggen van de maatregel van schorsing of ontzetting uit het ambt, zoals door klager voorgesteld. Wel bestaat, gezien hetgeen onder 4.2 is overwogen, aanleiding tot het opleggen van de maatregel van waarschuwing.

4.4 Bij deze stand van zaken ziet de kamer geen aanleiding om de gerechtsdeurwaarder te veroordelen in de kosten van de procedure. Omdat de klacht deels gegrond is, dient de gerechtsdeurwaarder wel aan klager het betaalde griffierecht te vergoeden, alsmede de door klager gemaakte (forfaitair vast te stellen) kosten.

4.5 Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt.

Beslissing

De kamer voor gerechtsdeurwaarders:

- verklaart klachtonderdeel a. gegrond;
- legt aan de gerechtsdeurwaarder de maatregel van waarschuwing op;
- veroordeelt de gerechtsdeurwaarder in de proceskosten van klager, te begroten op € 50,00, te betalen nadat de uitspraak onherroepelijk is geworden;
- veroordeelt de gerechtsdeurwaarder tot betaling aan klager van het door hem betaalde griffierecht van € 50,00, nadat de uitspraak onherroepelijk is geworden.

NOOT

Inleiding

De klacht in deze tuchtzaak bestaat uit meerdere onderdelen. Voor deze annotatie beperk ik me tot het klachtenonderdeel over de (eerste) sommatiebrief die de gerechtsdeurwaarder stuurde. De kamer voor gerechtsdeurwaarders (‘kamer’) acht het klachtwaardig dat in deze brief niet staat hoe de schuldenaar bezwaar kon maken tegen de vordering.

Maar eerst ga ik in op het aanvullen van de klacht door de kamer en de eisen die de kamer stelt aan de inhoud van een (eerste) sommatiebrief.

Aanvullen klacht

De klacht over de sommatiebrief van de deurwaarder is als volgt weergegeven in de beslissing:

‘Op de brief van 4 oktober 2022 staat een telefoonnummer dat niet overeenkomt met het telefoonnummer rechts op de brief van de vestiging. De brief is niet ondertekend met een naam. De gerechtsdeurwaarder heeft geen onderzoek verricht of er daadwerkelijk een incassozaak is. De rekening is van 12 juli 2022, en de brief van de gerechtsdeurwaarder van 4 oktober 2022, te weten 84 dagen later. In de vordering is een bedrag opgenomen van € 30,25 voor deurwaarderskosten, die niet zijn gemaakt. Op 6 oktober 2022 heeft klager laten weten dat hij al had betaald en heeft klager verzocht om een financiële compensatie van € 40.’¹

De kamer oordeelt in de vierde alinea van r.o. 4.2: *‘De gerechtsdeurwaarder heeft verder ter zitting meegedeeld dat het een bewuste keuze is om in de (eerste) aanmaning niet op te nemen dat de geadresseerde ook kan aangeven of hij de vordering betwist en op welke gronden.’*

Dit klachtonderdeel maakt geen onderdeel uit van de hiervoor geciteerde omschrijving. Anders gezegd, de ingediende klacht ziet niet op het niet vermelden in de sommatiebrief dat bezwaar gemaakt kan worden. Kennelijk vond de kamer dit een heikel punt en stelde zij hierover op de zitting een vraag aan de gerechtsdeurwaarder. Deze antwoordde *‘dat het een bewuste keuze is om in de (eerste) aanmaning niet op te nemen dat de*

¹ R.o. 2, sub a.

geadresseerde ook kan aangeven of hij de vordering betwist en op welke gronden.

Feitelijk vulde de kamer, althans zo lijkt het, de klacht aan. Die bevoegdheid heeft de kamer niet. Het is namelijk het klaagschrift c.q. de ingediende klacht die de omvang bepaalt. Van Vlastuin omschrijft het als volgt: *'De behandeling van de klacht is beperkt tot de daarin weergegeven feiten. De Kamer beoordeelt of sprake is van klachtwaardig handelen, binnen het bestek van de ingediende klacht.'*² Dit is ook logisch, aangezien er in beginsel geen re- en dupliek plaats vindt.³ De beklagde gerechtsdeurwaarder heeft zich niet schriftelijk tegen deze nieuwe klacht kunnen verdedigen. Hij lijkt op de zitting voor het blok te zijn gezet. Hierdoor is de gerechtsdeurwaarder in zijn verdedigingsbelang geschaad.

De kamer trad buiten het bestek van de ingediende klacht. En legt (mede) op basis hiervan een waarschuwing op.

Of hoger beroep is ingesteld, is mij niet bekend. Mocht de appeltermijn ongebruikt zijn verstreken, kan de gerechtsdeurwaarder dan nog actie ondernemen? Een eenduidig antwoord op deze vraag is op dit moment niet te geven. Daarom volsta ik hier met verwijzing naar mijn annotatie onder de beslissing van het hof Amsterdam van 27 december 2022.⁴

Wilt u verweer voeren?

Het tweede deel van deze annotatie gaat over het materiële oordeel over de inhoud van de sommatiebrief:

'De gerechtsdeurwaarder heeft verder ter zitting meegedeeld dat het een bewuste keuze is om in de (eerste) aanmaning niet op te nemen dat de geadresseerde ook kan aangeven of hij de vordering betwist en op welke gronden. Op dit punt overweegt de kamer dat het in de incassofase van belang is om een dergelijke mededeling wel in de aanmaning(en) op te nemen, op grond van artikel 12 van de Verordening Beroeps- en Gedragsregels (oud) (en art. 4.5 van de Gerechts-

*deurwaardersverordening). In de toelichting van dat artikel is opgenomen dat uit de praktijk blijkt dat opdrachtgevers jegens de bij hen bekende schuldenaren gebruik willen maken van het gezag van gerechtsdeurwaarders. Juist vanwege dat gezag is het belangrijk dat als de gerechtsdeurwaarder een aanmaning stuurt in een fase waarin er (nog) geen executoriale titel voorhanden is, hij duidelijk maakt dat de vordering (nog) niet "vast staat" en betwist kan worden. Dit om te voorkomen dat de schuldenaar uit het optreden van de gerechtsdeurwaarder afleidt dat het niet een enkele aanspraak van een schuldeiser is, maar dat hij verplicht is de vordering te betalen.'*⁵ Onduidelijk is op basis waarvan de gerechtsdeurwaarder verplicht zou zijn om dit in de eerste sommatiebrief op te nemen. Het is geen wettelijk vereiste. Deze verplichting volgt ook niet uit de Gerechtsdeurwaardersverordening.⁶ Ondanks dat dit wel wordt gesuggereerd door te verwijzen naar art. 12 van de tot 31 januari 2023 geldende Verordening beroeps- en gedragsregels gerechtsdeurwaarders⁷ (Verordening oud) en art. 4.5 Gerechtsdeurwaardersverordening.

Gerechtsdeurwaardersverordening

Art. 4.5 Gerechtsdeurwaardersverordening gaat over de aansprakelijkheid voor het gebruik van onder andere het briefpapier van de gerechtsdeurwaarder door derden. Die verantwoordelijkheid omvat in voorkomende gevallen ook de afhandeling van een reactie van een betrokkene. Het komt voor dat opdrachtgevers van gerechtsdeurwaarders het briefpapier van de gerechtsdeurwaarder gebruiken om hun schuldenaren aan te schrijven. Op die wijze maakt de opdrachtgever gebruik van het gezag van de deurwaarder. Je kan je afvragen of dit wenselijk is, maar het is toegestaan.

Dit artikel is dus geschreven voor de situatie dat de gerechtsdeurwaarder geen directe invloed heeft op de inhoud van een sommatiebrief. Het is immers zijn opdrachtgever die de brief opstelt en verstuurt. Het is dus een wezenlijk andere situatie dan de situatie waarover de kamer moest oordelen, zijnde de inhoud van een door de ge-

2 J.D. van Vlastuin, 'Gerechtsdeurwaarders', in R.L. Herregodts en M.L. Batting (red.), *Handboek tuchtrecht*, Den Haag: Boom Juridisch 2022, p. 197.

3 Art. 8 Reglement omtrent de werkwijze van de kamer voor gerechtsdeurwaarders.

4 Gerechtshof Amsterdam 27 december 2022, ECLI:NL:GHAMS:2022:3620, met noot. J.M. Veldhuis, «TT» 2023/8.

5 Vierde alinea van r.o. 4.2.

6 *Stcrt* 2023, 858.

7 Verordening beroeps- en gedragsregels gerechtsdeurwaarders, *Stcrt.* 2001, 132.

rechtsdeurwaarder opgestelde en verstuurde sommatiebrief.

De hiervoor genoemde aansprakelijkheid van de gerechtsdeurwaarder ziet onder andere op het verbod tot uitoefenen van oneigenlijke druk en het verbod om onjuistheden op te nemen in de brief. Ook moet de gerechtsdeurwaarder adequaat reageren.⁸

De voorwaarden c.q. verantwoordelijkheden die gelden als een derde het briefpapier van een gerechtsdeurwaarder gebruikt, zien niet op de mededeling dat bezwaar kan worden gemaakt. Dat is ook niet de bedoeling. In de toelichting staat namelijk dat de gerechtsdeurwaarder adequaat moet reageren. Dit vloeit voort uit de regel dat de gerechtsdeurwaarder zorgdraagt voor zodanige voorzieningen en openstelling van het kantoor dat de gerechtsdeurwaarder toegankelijk en benaderbaar is voor justitiabelen.⁹

Kortom, art. 4.5 Gerechtsdeurwaardersverordening biedt geen grondslag voor de gestelde verplichting om in de sommatiebrief op te nemen dat en hoe er verweer kan worden gevoerd.

Verordening beroeps- en gedragsregels gerechtsdeurwaarders oud

Ook de Verordening oud biedt geen grondslag voor de lezing van de kamer. Art. 12 Verordening oud luidt 'Wanneer de gerechtsdeurwaarder zich presenteert doet hij dit zorgvuldig en in overeenstemming met de eisen van zijn beroep.' De toelichting bij dat artikel rept ook niet over de inhoud van sommatiebrieven of de verplichting aan te geven dat en op welke wijze er bezwaar kan worden gemaakt tegen de vordering.¹⁰

Wat de kamer feitelijk doet is een regeling hantieren die voor een ander doel c.q. andere situatie is geschreven. Vervolgens past zij deze regeling ook nog eens verkeerd toe.

Toekomstmuziek?

Naar verwachting treedt op 1 maart 2024¹¹ de Wet kwaliteit incassodienstverlening¹² (Wki) en het concept Besluit kwaliteit incassodienstverlening¹³ (Bki) in werking. Brengt dit mee dat incassodienstverleners in de (eerste) sommatiebrief moeten opnemen dat en op welke wijze er verweer kan worden gevoerd?

Art. 13 lid 3 Wki bepaalt dat een verrichter of aanbieder van buitengerechtelijke incassowerkzaamheden zorgdraagt voor een correcte omgang met schuldenaren en schuldeisers en zorgt daarbij voor een afdoende informatievoorziening jegens hen. Een weinig concrete omschrijving. De Memorie van toelichting op de Wki¹⁴ bevat niet de verplichting om de schuldenaar te informeren over de wijze waarop hij de vordering kan betwisten.

Het Bki vult de informatieplicht nader in. Artikel 4.2 Bki bepaalt dat de incassodienstverlener zorg draagt voor een volledige en juiste informatieverstrekking aan de schuldenaar. De incassodienstverlener informeert de schuldenaar uit eigen beweging en op verzoek over diens rechten en plichten. In het Bki en de Nota van toelichting komen meerdere informatieplichten aan bod, waaronder de rol en bevoegdheden van de incassodienstverlener, het proces van inning en het informeren over de gevolgen van het tijdig, niet tijdig of niet voldoen van de vordering. Het Bki en de Nota van toelichting reppen niet over een verplichting tot het opnemen dat de vordering nog niet in rechte vast staat en dat verweer kan worden gevoerd. In de reactie van de KBvG op de internetconsultatie van de Wki wordt deze verplichting overigens ook niet genoemd.¹⁵

8 Toelichting bij art. 4.5 lid 2 Gerechtsdeurwaardersverordening), *Stcrt* 2023, 858.

9 Art. 3.5 lid 2 Gerechtsdeurwaardersverordening.

10 Toelichting bij art. 12 Gerechtsdeurwaardersverordening oud, *Stcrt*. 2001, 132.

11 Brief minister Weerwind van 23 oktober 2023, te raadplegen via: <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2023/10/26/tk-uitwerking-motie-van-beukering-c-s-thematafels-civiele-invoeringsketen>.

12 *Stb*. 2022, 186.

13 Artikel 13 lid 7 Wki bepaalt dat bij algemene maatregel van bestuur nadere regels gesteld kunnen worden omtrent de kwaliteit die in acht moet worden genomen bij het aanbieden en verrichten van de incassodiensten.

14 *Kamerstukken II* 2020/21, 35 733, nr. 3.

15 Brief KBvG van 18 maart 2020, <https://www.internetconsultatie.nl/kwaliteitincassodienstverlening/reacties>.

Nu ook de Wki en het Bki niet reppen over de verplichting is het vooralsnog toekomstmuziek. Als men wil dat de deurwaarder in de (eerste) incassobrief opneemt dat bezwaar kan worden gemaakt en op welke wijze dat kan, dan moet dat eerst formeel worden geregeld. Aanpassing van de Gerechtsdeurwaardersverordening lijkt me daar de aangewezen route voor.

Voordat op dit punt actie wordt ondernomen, moet men zich twee dingen realiseren. Ten eerste is in veel overeenkomsten en algemene voorwaarden opgenomen dat de betalingsverplichting niet mag worden opgeschort. Geldt hiervoor een uitzondering? Of moet de gerechtsdeurwaarder dan ook in zijn brief opnemen dat je kan betalen of bezwaar kan maken? In dat geval dan handelt de deurwaarder tuchtrechtelijk verwijtbaar. Is dat wenselijk? Nee. Is dat werkbaar? Nee. Een tweede punt van aandacht is de vraag of deze verplichting toegevoegde waarde heeft. De laatste jaren is er terecht veel aandacht voor mensen met problematische schulden. Je kan je afvragen of deze verplichting niet te ver gaat. Dat mensen schulden hebben, betekent niet dat ze niet weten dat ze een vordering kunnen betwisten. Een expliciete uitnodiging tot het voeren van verweer kan ertoe leiden dat vele vorderingen ten onrechte worden betwist. Dit leidt dan weer tot extra gerechtelijke procedures met hoge kosten voor de schuldenaar. En dat wil men juist voorkomen.¹⁶

Mr. J.M. Veldhuis
Advocaat bij NexaVelo Advocaten in Utrecht.

Materieel recht

7

Geheimhouderstukken gebruikt voor tuchtklacht

Accountantskamer Zwolle
21 december 2023, 23/882 Wtra AK,
ECLI:NL:TACAKN:2023:58
(mr. A.A.A.M. Schreuder, mr. A.A.T. van Rens,
mr. G.F.H. Lycklama à Nijeholt,
drs. E.R. van Wösten RA, P. Mansvelder RA)
Noot Mr. D. (Dick) Alblas

Accountantstuchtrecht. Tuchtrechtcoördinator OM. Verschoningsrecht.

Betrokkene, een accountant in business die werkzaam is bij het Openbaar Ministerie, heeft de beschikking gekregen over documenten waarbij klager als advocaat was betrokken. Volgens de Accountantskamer heeft hij zonder voorafgaande toetsing gebruik gemaakt van deze documenten en heeft hij hierover gecorrespondeerd met anderen. Ook heeft hij volgens de Accountantskamer een tweetal documenten gebruikt voor het indienen van een tuchtklacht, nadat bij interne toetsing binnen het Openbaar Ministerie was vastgesteld dat dit geheimhouderstukken waren. Ook heeft betrokkene de Accountantskamer ter zitting van de eerdere tuchtklacht tegen hem niet volledig voorgelicht. Betrokkene heeft daarmee zijn beroepsgroep in diskrediet gebracht.

Klager
advocaat: mr. C.M. Harmsen te Amsterdam tegen
Mr. drs. Y
accountant-administratieconsulent en registeraccountant
kantoorhoudende te [plaats2]
Betrokkene
Advocaat: mr. M.L. Batting te 's-Gravenhage

1. De procedure

1.1. De Accountantskamer heeft kennisgenomen van de volgende stukken:
– het klaagschrift met bijlagen
– het verweerschrift met bijlagen

¹⁶ Kamerstukken II 2022/23, 29279, nr. 800.